सो ऽपि हस्ती तम् उत्कर्णतालो गीतरसाद् इव
उपेत्य उपेत्य विचलन् दूरम् आकृष्टवान् नृपं । 19
ततो ऽकस्माच् च निर्गत्य तस्माद् यन्त्रमयाद् गजात्
वत्सेश्वरं तं संनद्धाः पुरुषाः पर्यवारयन् । 20
तान् दृष्ट्वा नृपतिः कोपाद् आकृष्टकुरिको ऽथ सः
अग्रस्थान् योधयन्न् अन्यैर् एत्य पश्चाद् अगृह्यत । 21
संकेतमिलितैश् च अन्यैर् योधास् तैः सैनिकैः सह
निन्युर् वत्सेश्वरं चण्डमहासेनान्तिकं च तं । 22
सो ऽपि चण्डमहासेनो निर्गत्य अग्रे कृतादरः
वत्सेशेन समं तेन विवेश उज्जयिनीं पुरीं । 23
स तत्र ददृशे पौरैर् अवमानकलङ्कितः
शशी इव लोचानन्दो वत्सराजो नवागतः । 24
ततो ऽस्य गुणरागेण बधम् आशंक्य तत्र ते
पौराः संभूय सकलाश् चक्रुर् मरणनिश्चयं । 25
न मे वत्सेश्वरो बध्यः संधेय इति तान् ब्रुवन्
सो ऽथ चण्डमहासेनः पौरान् क्षोभाद् अवारयत् । 26
ततो वासवदत्तां तां सुतां तत्र एव भूपतिः
वत्सराजाय गान्धर्वशिक्षाहेतोः समर्पयत् । 27
उवाच च एनं, गान्धर्वं त्वम् एतां शिक्षय प्रभो,
ततः प्राप्स्यसि कल्याणं, मा विषादं कृथा इति । 28

Digitized by Google